

veerd worden, dat de beeltenissen van andere voortreffelijke personen in hout gesneden, of in metaal en steen, zooals te Delft, vervaardigd worden. Hij waarschuwt verder de regeering, dat zijne tegenpartij »den voet op 't Stadthuys" wil zetten en eindigt zijn request met den raad om de hangende geschillen door de Staten van Holland en Westfriesland te laten beslissen en zoo dit nog niet helpt door een Synode Provinciaal of Nationaal.

Dit boekje is vermoedelijk geschreven door Henricus Hollingerus, gewezen predikant te Grave. Deze was ook de schrijver van het tweede, getiteld: *Spongia Erasmi; dat is: Uytwissinge der Calumnien ofte lasteringhen Jacobo Levii, Predicant van de Calvijnsche secte, haer zelve oppronckende met den schijnheylighen tijtel der ware ende zuivere Ghereformeerde kercke tot Rotterdam. Gedruckt (by een liefhebber der waerheyd) int jaar ons Heeren 1623.*"

Het is niet minder dan 68 blz. in 4°. groot en in 8 hoofdstukken verdeeld, in welke de 8 punten behandeld worden, waarin Levius zijne beschuldigingen had vervat. Het zou mij te ver voeren om er hier nader bij stil te staan. Bijna al het hier bovengemelde vindt men er in terug, rijkelijk vermengd met bijbelteksten, citaten en hatelijkheden tegen Levius en zijne partij. Is men belust ze nader te leeren kennen, voor een ieder liggen zij ter inzage in de bibliotheek der gemeente.

Het beeld stond inmiddels reeds op zijn voetstuk en bleef er, in weerwil van vele vertoogen der gereformeerden, rustig staan tot het jaar 1674, toen de Vroedschap, schijnbaar om den bouwvalligen staat van het bruggewelf, het deed afnemen en opbergen in het Stads-Timmerhuis; in werkelijkheid echter omdat zij vreesde